

Υπάρχει κανείς φτωχότερος;

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

110_01_0184_BiblePaintings edited

Η ΧΗΡΑ ΤΗΣ ΣΑΡΕΠΤΑ

Είναι γνωστή η φιλοξενία του Προφήτη Ηλία από μια πάμπτωχη χήρα στα Σαρεπτά της Σιδωνίας.

Την συνάντησε ο Προφήτης να μαζεύει ξύλα. Και της ζήτησε λίγο ψωμί. Εκείνη είχε μόνο λίγο αλεύρι και λίγο λάδι. Και ίσα πού έφταναν, να φάει για τελευταία φορά αυτή και τα παιδιά της.

Όμως η φτώχεια και ο πόνος, την είχαν κάμει πονετική και εύσπλαχνη. Έτσι δεν δίστασε, να πάρει το ψωμί από το δικό της στόμα και των παιδιών της και να το δώσει στον Προφήτη Ηλία. Και μάλιστα χωρίς να ξέρει, ποιόν είχε μπροστά της. Τον είδε σαν ένα φτωχό.

Αναρωτιέται ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος:

- Ποιος είναι φτωχότερος από εκείνη την χήρα; Και μετά από αυτό το παράδειγμα, ποιος τολμάει να προφασισθή φτώχεια, για να μη κάμει ελεημοσύνη; Εκείνη είχε μια χούφτα αλεύρι και τοδωσε. Σε ποιόν δεν περισσεύει... μια χούφτα αλεύρι;

* * *

Κάποιος νεαρός, στην διάρκεια των διακοπών του, γνώρισε ένα παιδάκι με ειδικές ανάγκες. Έπασχε από μυϊκή δυστροφία. Του έδειξε ενδιαφέρον. Του μίλησε με αγάπη. Και κέρδισε την φιλία του.

Όταν τέλειωσε το καλοκαίρι, και το παιδί επέστρεψε στο ίδρυμα, πού το είχαν βάλει οι γονείς του, ο νεαρός αποφάσισε να πηγαίνει κάθε δεύτερο Σαββατοκύριακο και να το βλέπει. Η διαδρομή ήταν πολύ μεγάλη.

Έπρεπε να μένει δυο βραδυές σε ξενοδοχείο κοντά στο ίδρυμα. Ξόδευε ένα σημαντικό ποσό από τον πενιχρό μισθό του, ενώ θα μπορούσε να τα «γλεντήσει» με την παρέα του.

Παρ' όλο πού δούλευε στις οικοδομές και κουραζόταν αρκετά, αφιέρωνε κάθε δεύτερη εβδομάδα δυο ολόκληρες μέρες, για να κάνει το πρόσωπο αυτού του παιδιού να χαμογελά και την καρδιά του να γεμίζει από χαρά.

* * *

Όλοι έχουμε κοντά μας «άτομα με ειδικές ανάγκες». Και πρώτα - πρώτα μέσα στο ίδιο μας το σπίτι.

Ο διπλανός μας (σύζυγος, παιδιά, συγγενείς) είναι άνθρωπος με πάθη, αδυναμίες, παραξενιές, καπρίτσια, πείσματα και με πολλές άλλες «ειδικές ανάγκες».

Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέει, ότι η μεγαλύτερη ελεημοσύνη μας γι' αυτούς, είναι: να γίνουμε «στόμα του Χριστού».

Όμως. Γίνομαι «στόμα του Χριστού» για τούς άλλους, δεν σημαίνει ότι από το πρωί μέχρι το βράδυ τούς «πρήζω» στις παρατηρήσεις και στις διδασκαλίες!

Ο Χριστός δεν άνοιξε το στόμα Του μόνο για να διδάξει και να ελέγξει. Δεν χρησιμοποίησε το στόμα Του μόνο για να δώσει εντολές ή για να δείξει την εξουσία Του. Το χρησιμοποίησε:

- και τότε πού λοιδορούμενος, ευλογούσε,
- και τότε πού μίλησε με καλοσύνη στο δούλο που τον ράπισε,
- και τότε πού, ενώ Τον εμπαίζανε και Τον εξευτέλιζαν, Αυτός σιωπούσε,
- και τότε πού προσευχήθηκε για τούς σταυρωτές Του.

Τέτοιο στόμα θέλει να αποκτήσουμε ο Χριστός. Και ένα τέτοιο στόμα Του αρέσει περισσότερο από το στόμα των προφητών!

Κανένα στόμα, ούτε των προφητών το στόμα, δεν του αρέσει τόσο, λέει ο όντως Χρυσόστομος άγιος Ιωάννης, όσο «το στόμα των επιεικών και πραέων ανθρώπων».

Έστω, λοιπόν, ότι δεν έχουμε ούτε μια χούφτα αλεύρι! Όλοι έχουμε στόμα. Και μπορούμε να αγωνιστούμε να το κάνουμε «στόμα Χριστού».

Αύτη θα είναι η μεγαλύτερη και η πιο θεάρεστη ελεημοσύνη προς τούς αδελφούς μας.

Άρχιμ. Β. Λ.

Αγίου Αυγουστίνου

Πηγή: tokandylaki.blogspot.gr